

[Lena Pedersen.]

opførelsen af disse centre, og med tanke på de 22.000 nye revalideringstilfælde, vi har årlig, må man samtidig sikre sig, at de eksisterende revalideringscentre ikke nedlægges, men udnyttes fuldt ud.

Alene den her omtalte del af loven kræver nye bygninger, mere personale og omskoling af samme, hvilket medfører omkostninger i et omfang, som socialministeren ikke på nuværende tidspunkt har været i stand til at give oplysning om.

Et snævert samarbejde mellem de sociale udvalg og arbejdsformidlingen anser jeg for særdeles vigtigt. Der findes mange eksempler på, at manglende beskæftigelse har været årsag til forværring af klientens tilstand, og ligeledes at kontant hjælp først kan finde sted, når klienten har udnyttet sine arbejdsmuligheder fuldt ud. Derfor ville det også være af største betydning, om man på arbejdsmarkedet ville være mere imødekommende med hensyn til ansættelse af invaliderede.

Ved ophævelsen af transbestemmelserne i forbindelse med kontantbistand gives der i stedet en meget bred margen for samme. Om den enkelte kan få kontant hjælp, afgøres efter det nye lovforslag skønsmæssigt af primærkommunens sociale udvalg, hvilket medfører, at afgørelsen kan blive politisk bestemt.

De i bistandsloven omtalte daghjem vil bevirke en centralisering af de omsorgsmæssige funktioner i kommunen. Samtidig omtales en udvidelse af hjemmehjælpen, idet man giver ikke-pensionister adgang til brug af denne. Der er af socialministeriet udarbejdet en kursusplan, hvorefter alle hjemmehjælpere skal uddannes. Denne uddannelse må kvalificere til opsøgende arbejde, hvilket er et naturligt led i decentraliseringen af det forsorgsmæssige arbejde. Jeg må derfor påpege, at de omtalte dagcentre på det grundlag ikke blot er overflødige, men også et tilbageskridt i den sociale udvikling.

Det er af allerstørste betydning, at denne

lov formidles ud til befolkningen, i god tid inden den træder i kraft, og her ligger helt klart en opgave for presse, radio og tv. Hverken befolkningen eller embedsmændene har i dag tilstrækkeligt kendskab til lovens praktiske virkninger. Derfor har vi sympati for det stillede ændringsforslag om at udskyde lovens ikrafttrædelsesdato. Jeg vil dog gerne understrege, at mit partis betænkeligheder mindre går på, at det er for tidligt at sætte loven i kraft, end på den beklagelige omstændighed, at vi ikke har gjort os klart, om der skal bruges et par hundrede ekstra medarbejdere i det offentliges tjeneste eller et par tusinde.

Dette forslag skal ses på baggrund af socialforskningsinstitutets undersøgelser, der på næsten rystende måde har afsløret, at der er en voldsom distance mellem sociallovgivningens muligheder og disse muligheders faktiske anvendelse. Det kan derfor overraske, at forslaget til social bistandslov ud over det meget vigtige, der ligger i reglen om opsøgende arbejde, ikke indeholder bestemmelser, der pålægger kommunerne at drive en almindelig informationsvirksomhed om de sociale hjælpemuligheder.

Kurt Brauer (SF):

Socialistisk folkepartis metode til at studere ændringsforslag på er skildret i den mindretalsudtalelse i betænkningen, som jeg må opfordre folk, der ønsker vort mere detaljerede syn, til at studere. Her kan jeg indskrænke mig til nogle meget få og korte bemærkninger, der først og fremmest går på ministerens og flertallets ændringsforslag til lovforslaget. Der er en række af dem, vi støtter, og en række af dem, vi går imod, og det er nemt forklarligt ved læsning af vor mindretalsudtalelse.

Fremskridtspartiets ændringsforslag giver ikke anledning til videre kommentarer. Enten er de usaglige, eller også stinker deres motivering langt væk af foragt for de mennesker, som skal nyde godt af denne lov, eller af foragt for de mennesker, som skal ar-